

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg.

CANADIENSAREN.

No: 40

Löp. Årg. 4.

WINNIPEG, MANITOBA, 31 DECEMBER 1890.

Läsnummer 5 cents. No: 12.

Skandinaviska Emigrationen och Skandinaviska kolonierna m. m. 1890.

Vi vilja härmed gifva ett litet utdrag af Skandinaviska emigrationen för 1890 och nämna om Skandinaviska koloniernas ställning vid året slut samt om Skandinaviska förhållandena i allmänhet.

Här nedan återgifves en liten statistik öfver emigrationen månad för månad.

Månad	Svenskar	Norrm.	Danskar	Summa
Jan.	9	1	1	11
Febr.	3	1	1	5
Mars	3	1	1	5
April	29	7	36	64
Maj	33	5	26	64
Juni	11	3	15	29
Juli	19	5	8	32
Aug.	11	3	1	15
Sept.	4	6	10	20
Okt.	15	6	21	42
Nov.	2	1	3	6
Dec.	2	1	3	6
Sum.	138	17	74	229

Af dessa hafva omkring 20 Svenskar och ungefär lika många Danskar redan upptagit land.

Dessa 229 Skandinaver anslände med följande linier: Allan Linien ..... 132 Dominion " ..... 42 Beaver " ..... 27 White Star " ..... 9 State " ..... 3 Thingvalla " ..... 2 Från Förenta Staterna ..... 13 Summa 229

Arbetsförhållandena hafva under året varit goda. Flere jernvägar, som byggts, hafva lemnat mycket arbete och varade det samma intill November månads slut, då frosten inträdde. Lönerna hafva varit goda. För Skandinaviska tjänsteflickor har, som vanligt, goda platser varit lätt att erhålla. Våra Skandinaviska Bannmästare Herrar C. J. Panser, O. Johnson och Erikson, vid Rocky Mountain Divisionen, såväl som Förn men vid Canada Pacific Jernvägen byggad Herrar Charles Sheldon, och Paul Jackson hafva alla beredvilligt gifvit arbete åt landsmännen.

Skandinavernas antal i Winnipeg torde nu uppgå till inemot 500. Många af dem hafva nu

egna hus och tomtar och äro i goda ekonomiska omständigheter. Leke så få äro egna affärsmän och handverkare eller anställda å kontor.

Om vi nu vända oss till den äldsta och största Skandinaviska kolonien „Scandinavia“, så finna vi att der finnas nu 63 nybyggare eller tillsammans 232 personer. De hafva nu 37 hästar, 105 oxar, 184 kor, 179 ungnöt, 28 får samt hafva 584 acres odlade. Deras hus äro mestadels af timmer. Som bekant är denna koloni belägen 12 engelska mil norr om staden Minnedosa, vid Manitoba och Nord Western Jernvägen samt består af 4 Townships. Nybyggarna hafva i år haft god skörd och äro nöjda med sin ställning. Denna koloni lämpar sig synnerligen väl för boskapskötsel, ty här finnes godt om höland. Sägverk finnes i nödten af kolonien, som eges af Herr James Henningsen som ock tillika är Postmästare. Kolonien har postgång en gång i veckan. Med skog, höland och vatten är denna koloni isynnerhet rikligt försedd.

Flere af farmarne hafva under året köpt jernvägsland och upplade farmar nära intill Minnedosa. Skollhus är under uppförande och ännu ett skol distrikt, i södra delen af kolonien, har sökt organization. Kolonien utgör 2 af Clan William Municipality.

Den andra större kolonien „Nya Stockholm“, som är ett år yngre, har nu 49 nybyggare eller 189 själar. De hafva nu 14 hästar, 48 oxar, 68 kor, 97 ungnöt samt 692 acres odlade. Äfven här äro de flesta husen byggda af timmer. Här finnes åkerbruksland i oändlighet och timmer nog för bränsele och på sina ställen godt om hö. Jordens beskaffenhet är utmärkt. I år erhöles riklig skörd icke blott af hvete, men isynnerhet af potatis och grönsaker. Koloniens närmaste afsättningsort är Whitewoods jernvägsstation vid Canada Pacific Jernvägen. Flere af nybyggarna hafva lagt sig till med åkerbruksmäs-

ner. I allmänhet tagit så reda sig alla godt och äro på god väg till ekonomiskt oberoende. Några hafva också köpt jernvägsland. Posten går en gång emellan Whitewoods och Ohlen, Nya Stockholms Postkontor, hvarst Nils Johanson fungerar som Postmästare. Skollhus har redan länge varit öppnadt i södra delen af kolonien och i norra delen finnes organiseradt skoldistrikt, men ännu ingen skola. De hafva 2ne samskolor för att bevaka sina intressen samt 2ne kyrkoförsamlingar, den ene Luthersk-Augustana den andre Missions — fri — församling. De senare hafva stående predikant i Pastor C. O. Hofstrand, som sjelf är farmare i kolonien.

Förutom dessa 2ne större Skandinaviska kolonier finnas som bekant, Skandinaviska farmare flere eller färre, vid Fleming, Oak Lake, Carberry, Portage la Prairie, Minnedosa och Ost Selkirk.

Angående de religiösa förhållandena, så har under året Pastor A. F. Johnson afgått från Skandinaviska Missions Församlingen i Winnipeg och fått till sin efterträdare Predikanten J. E. Johnson, från Södra Dakota. Församlingen, som under året har godt tillväxt, är — non sektionen — och upptager till medlem en hvar, som talar något af de Skandinaviska språken, oafsett hvilken trosbekännelse han tillhör, förutsatt likväl att han i ord och handling bevisar sig vara en kristen.

Församlingen har ingen skuld på sin fastighet, som är värderad till omkring \$1200. Under årets lopp har predikant gång efter annan sändts till de Skandinaviska kolonierna och till andra platser der flere landsmän finnas.

På eftersommaren bildades af en Pastor Almén från Minnesota en Svensk Luthersk församling i Winnipeg, i enlighet med Svenska Augustana Synoden i Förenta Staternas principer. De hafva ännu ej någon fast predikant men t. v. uppehåller Studeranden Herr H. H. McLean verksamheten. På det politiska området bland Skandinaverna är ej mycket att

säga, men likväl synes som om flere insägo nödvändigheten af att uttaga sina medborgar papper — och det är vackert så.

Emanuel Ohlen.

JULDAGENS FESTLIGHTER.

Man behöfde knappast säga festligheter, utan endast Jul och man skulle genast af gammalt v. ta, då var det festdagar. Denna dag, som af gammalt varit firad i vårt gamla fosterland och ännu firas der med stor högtidlighet, de gamla sköna psalmerna om Kristi födelse sjungas och det ovanligt tidigt om och om igen den fröjdefulla Julmorgonen. En massa ljus tändas från snart sagt alla fönster, som skönas för den tidlige vandraren under vägen till kyrkan och i kyrkan sen. O, så skönt ljusen der lysa och presten läser det af ålder på denna dag begagnade Evangelium i Lukas 2. kap.

Men vi hafva sagt vårt fosterland farväl och churu det ännu kännes en längtan att få dela våra vänners glädje i Sverige så hafva vi sagt dem farväl och det kännes nog tungt ibland. Skola vi hafva någon julglädje här, så får vi göra den efter behag. — Så tänkte vännerna i Winnipeg och derfor sökte de att göra det så trefligt som möjligt i deras Kyrka som ju är ganska trefligt. På Morgonen kl. 6 hade vi Julotta, men på aftonen kl. 7 hade vi den egentliga festen.

Till festen hade vi inljudit alla, som ville komma och kyrkan var till trängsel fylld af Skandinaver och det var då de mindre af våra skandinaver, som kommo att hålla sina mer än vanligt intressanta och lifliga föreläsningar, samtal och deklamationer.

Festen öppnades med afsjunga af psalmen: „Hela världen fröjdes Herren“. Hvarefter föreståndaren för Söndagsskolan, Br. Berglund ledde i Bön till Gud och en liten välkomsthälsning till allmänheten hölls af församlingens predikant. När det var öfver

sjöng barnen den kära barnsången: „Barnsången hur sälla glada“ etc. derefter kommo samtal och deklamationer omväxlande med sång från stora och små. Äfven söndagsskollärarne fingo alla att säga sina tankar om denna verksamhet och alla hade goda utsikter för ännu större framgång och derfor voro de alla glada att försätta denna verksamhet, som de älskade.

Sång och musik och tal från stora och små tog slut innan kl. slagit nio och den af många efterlängtdade stunden, att få se gåfvorna, som voro inlemnade för att utdelas till egarne, framtagas och namnen, som voro påskrifna, uppropas, kom.

Men hvem skulle nu blifva först att få mottaga någon gåfva; naturligtvis våra små, som nu hade så väl deklamerat och sjungit till de äldres förnöjelse. Bieker hade blifvit inköpta och de skulle utdelas till alla barnen och äfven de som hade varit flitiga i Bibelklassen fingo bieker. Dessa pristagare varo: Torsten Andersson, Ellen Anderson och Märtha Hagberg. Heder åt dem för deras flitiga besök i skolan.

Nu var tid att få se hvem, som skulle blifva de lyckliga att få de andra presenterna. Många namn ropas och gåfver af olika slag utdelas och den ene fröjdas öfver sitt och den andre, öfver sitt. Till allmänt utdelande hade äpplen blifvit inköpta och det tyktes smaka bra för både stora och små att äta äpplen.

Men äfven upptogs en kollekt för söndagsskolan och till heder för skandinaverna i Winnipeg vill jag säga att den nådde den nästa summan af \$ 16.00. Att en villighet finnes hos våra skandinaviska mötesbekare att deltaga äfven med utgifter det synes, och må derfor Gud välsigna dem, som på ett eller annat sätt deltaga för att befrämja verksamheten på denna plats.

Winnipeg den 26. Dec. 1890.

J. E. Johnson.